

det hele skal gøres noget, eller om der, som det i Reglen sker, ikke skal gøres noget.

Jeg anser mig ogsaa for besejret til at kritisiere det Tal af 7000 ansatte, som den ærede Minister i Gaar anførte, ved hvilken Lejlighed den ærede Minister sagde: De Herrer have ikke Begreb om, hvad det vil sige at styre 7000 ansatte. Det fornærmer ikke mig, at den ærede Minister siger til Landstinget, at de Herrer ikke have Begreb om, hvad det vil sige at styre 7000 ansatte, men jeg for mit Vedkommende har været ansat i Sir Wm. Armstrongs store Fabrik, og jeg har haft nogen Lejlighed der til at se en Administration af 8—9000 Mennesker — den Gang, nu er den løbet op til 14—15,000 Mennesker, naar alt medtages — og jeg har derfor noget Begreb om Banstelligheden ved at styre. Det er et stort Apparat, der skal til, men jeg kan ikke underkaste mig den Mening, at jeg ikke skulde have Begreb om, hvad det vil sige at styre 6—7000 Mennesker. (Indenrigsministeren [Singerløv]: Det har jeg ikke talt om.)

Formanden: Maaſte maa jeg gøre det ærede Medlem opmærksomt paa, at da jeg i Gaar hørte denne Del af den ærede Indenrigsministers Foredrag, opfattede jeg ikke hans Bemærkning saaledes, at han talte om Styrelsen af 7,000 Personer, men kun om det dem vedrørende Regnskabsvæsen. Jeg nævner dette, fordi jeg ikke synes, at det er værdt at fortsætte paa denne Vis, naar det kun er Fantomer, man har for sig.

Gunn: Naar den højtærede Formand erklærer, at det er noget helt andet, end hvad jeg har forstaaet, bøjer jeg mig derfor. Jeg antager i hvert Tilfælde, at det er en Realitet, at det er Administrationen af disse 7000 ansatte, der skal være saa overordentlig uoverkommelig eller saa overordentlig vanskelig, at den skulde motivere det Apparat, som sættes i Gang derfor, og jeg vil derfor sammenligne den med en Jærnbaneadministration, som jeg har haft en vis Lejlighed til at se, idet jeg har været ansat som Vokontor i det tredje største engelske Jærnbanefelskab „North Eastern“. Jeg kan ikke sige bestemt, hvor mange der var ansat i dette Selskab, men jeg kan som en Maalestok for Selskabets Størrelse angive, at der var 1,500 Lokomotiver i Drift i dette. De danske Statsbaner eje omtrent 300 Lokomotiver, og naar man gaar ud fra det Tal, som de danske Statsbaner behøve for at betjene disse 300 Lokomotiver, kommer man til, at dette engelske Banefelskab maatte have et Tal

af 35,000 ansatte. Jeg tror dog ikke, at Tallet overstred 12—13,000, og i det mindste vil jeg have Lov til at paastaa, at det Tal 7,000, giver for vore 202 danske Jærnbanelmil meget nær ved 35 Personer pr. Banemil, og at det er et overordentlig højt Tal, vil vist ikke en Gang den højtærede Indenrigsminister benægte.

Men jeg skal ikke fortsætte længere paa denne Vej, dog vil jeg endnu have Ret til at nævne et sørgeligt Eksempel paa, hvad der kan komme ud af den danske Statsbanedrift, hvilke Vanskeligheder der kan opstilles, og med hvor stor Vanskelighed Apparatet drives, og det er et Eksempel af denne Morgen. Jeg vil der i Parentes bemærke, at mine Eksempler fra i Gaar ikke ere gamle, men dette er dog det allernyeste. Det er kommet til min Kundskab i denne Morgen, at der er udgaaet en officiel Befendtgørelse om, at Kjøvtransport fra København til Rhinegnene fra den 25de i denne Maaned ikke vil gaa over de danske Statsbanelinier, og jeg anser dette for en meget beklagelig Kendsgerning, en meget beklagelig Ting. Jeg vilde have anset det for heldigere, om det havde kunnet siges, at de danske Statsbaner havde gjort saadanne Anstrængelser for at passe denne overmaade indbringende og overmaade heldige Trafik, at dette ikke kunde være sket, men jeg maa desuden tilstaa, at der fra Statsbanens Side, saa vidt jeg har hørt af de rhinske Kjøvtransportører, er gjort saadanne Anstrængelser for at bevare Kjøvtransporten for de danske Statsbaner, og jeg vil anføre ud af et officielt Dokument et Eksempel paa, at noget saadant ligger i Luften, om jeg saa maa sige. I det sidste Jærnbanerådsmøde udtalte Generaldirektøren, at man nu saa sig i Stand til at befordre 500 Stykker Kreaturer daglig eller rettere sagt paa Torvedagene fra København. Det er nu en Kendsgerning, at der ikke en eneste Gang har kunnet beforders 500 Stykker Kreaturer om Dagen, at der aldrig er befordret mere end 350 Stykker, endstønt der er blevet købt 500—550 Stykker ugentlig. Resten af Befætningen maatte henstaa til næste Dag, og at det bliver til Tab for Køberne af Kreaturerne og derigennem ogsaa for Sælgerne, det er ganske afgjort.

Saa har jeg kun tilbage at gøre et Par personlige Bemærkninger; den første er til mig selv. Naar den højtærede Indenrigsminister i Gaar havde Lejlighed til at tage haardt fat paa det Ord: „Mistillid til Statsbanestyrelsen,“ som jeg havde brugt og udtalt paa et bestemt Sted i mit Foredrag, hvor jeg talte om, at dette Forslag